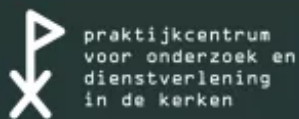

Dit is Google's cachegeheugen van <http://www.praktijkcentrum.org/eb-en-vloed-de-invloed-van-het-christendom-op-de-cultuur/>. Dit is een momentopname van hoe de pagina eruitzag op 24 juni 2017 00:24:55 GMT.

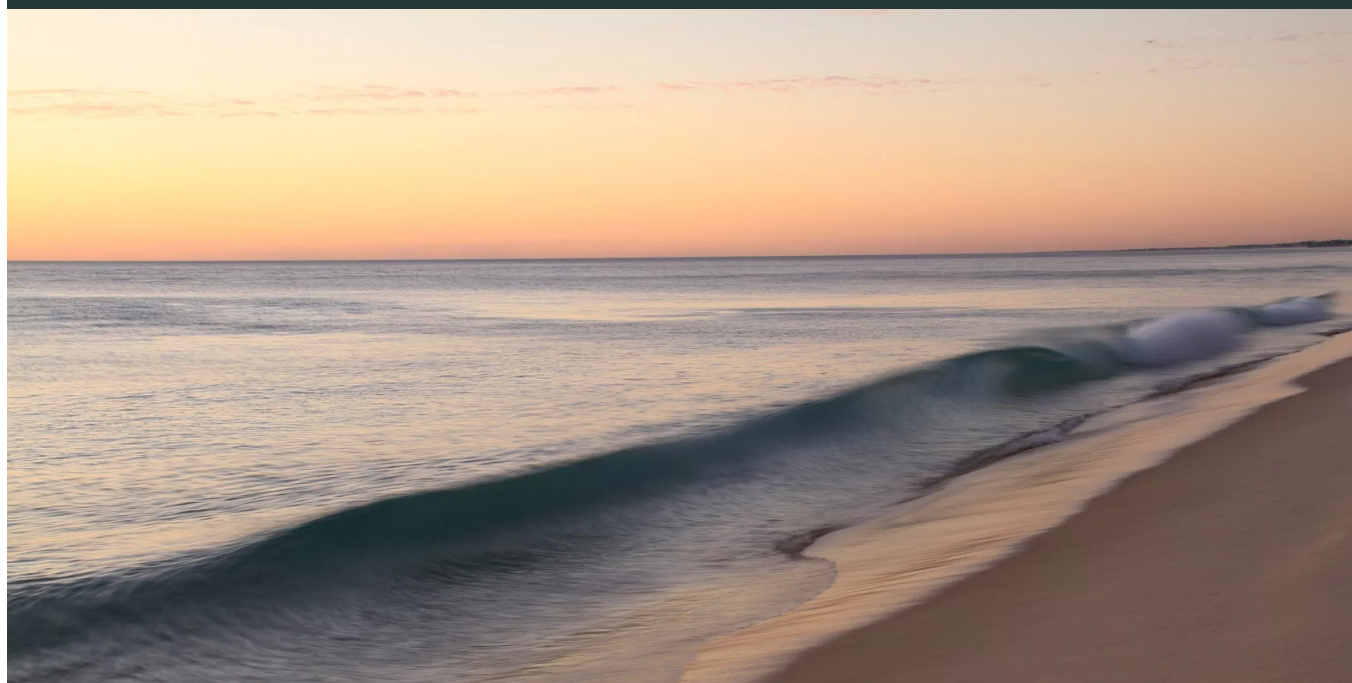
De [huidige pagina](#) kan in de tussentijd veranderd zijn. [Meer informatie](#)

[Volledige versie](#) [Tekstversie](#) [Bron weergeven](#)

Tip: als u uw zoekterm snel wilt vinden op deze pagina, drukt u op **Ctrl+F** of **⌘-F** (Mac) en gebruikt u de zoekbalk.

[START](#) [OVER ONS](#) [TOERUSTING](#) [ONDERZOEKEN](#) [ADVIES](#) [PROJECTEN](#) [CONTACT](#)

Eb en vloed | de invloed van het christendom op de cultuur

Tien jaar lang hebben we als gezin bij de zee gewoond en daarbij viel op dat eb en vloed geen eenduidige begrippen zijn. Eb wel: het water trekt zich terug en dat kun je zien vanaf de vloedlijn tot aan de rand van het water. Maar bij vloed zit het anders: terwijl bij de vloedlijn bovenaan de terugtrekkende beweging nog zichtbaar is in de stroompjes water, zie je onderaan, vanaf de rand van het water, de zee opkomen. Twee tegengestelde bewegingen tegelijk. Ik moest daaraan denken bij de discussie over de vraag of je nog van een christelijke cultuur in Nederland kunt spreken en of je daar blij om moet zijn. Je ziet de eb van de invloed van het christendom op de cultuur naast de vloed van de doorgaande secularisatie.

Verkiezingen

Deze discussie staat natuurlijk niet los van de verkiezingen medio maart, voor de Tweede Kamer van de Staten-generaal. Tal van partijen strijden om de gunst van de kiezer en ook binnen de reformatorische kerken zijn we allang de vanzelfsprekendheid voorbij dat je als christen in ieder geval op een christelijke partij stemt. Een aantal beslist niet christelijke partijen wijst op het belang van het handhaven van onze christelijke cultuur, soms ook aangeduid als joods-christelijk. Belangrijk punt daarbij is het oprukken van de Islam in Nederland. Dat riep protest op van christenen, die in een manifest daartegen inbrachten dat de christelijke cultuur juist inhoudt dat je barmhartigheid in praktijk brengt, onder andere rond de vluchtelingen en dat de eerder genoemde partijen dat vergeten. En dat roept weer reactie op van andere die aangeven dat de zaak iets ingewikkelder ligt dan in het manifest wordt voorgesteld.

Archeologie

Inmiddels wonen we al weer een hele tijd in Drenthe, het paradijs voor de archeologen van Nederland. We zijn zuinig op de hunebedden, de grafheuvels, de celtic fields, het unieke oude landschap met beekdalen, essen en brinken. We koesteren de cultuurhistorie en we verwelkomen mensen die bij voorkeur als betalende gast daarvan met ons willen meegenieten. Wat dan in de cultuurhistorische beleidsstukken opvalt is de neiging om de ontwikkeling stil te zetten: graag het landschap van honderd jaar geleden met heidevelden, bossen en kleinschalige landbouw. Niemand denkt erover om weer te gaan leven als de mensen die lang geleden hier woonden en hun dochter, het meisje van Yde, bij wijze van offer, in het moeras achterlieten, waar ze vele eeuwen later weer gevonden werd als veenlijk. Gelukkig maar. Maar we vinden wel dat dit verleden zichtbaar moet blijven.

Gaat het met het christelijk geloof ook zo? Wat zouden de inwoners van Groningen bijvoorbeeld hun schat aan oude kerken en orgels gaan missen en er worden grote bedragen bij elkaar gezocht

RECENTE BERICHTEN WEBLOG

Geloof, gevoel en ervaring: een inleiding

Avondmaal in de praktijk

Een uitdaging voor de kerkenraad

Het school bord en het internet

Verwondering maakt het gewone bijzonder

Ambtsdragers vinden, geen probleem in de GKV!

Kerk in beweging | Veiligheid en pijn

IK WIL JOU

*Catechesemethode
Identiteit & Seksualiteit*

Inspirerende erediensten

**Samen zoeken naar
een eigen kleur in liturgie**

om ze te behouden voor het aanzicht van de streek. De simpelste manier om ze te behouden zou zijn: gewoon de gebouwen gebruiken voor het doel waarvoor ze neergezet zijn, 's zondags de diensten bezoeken en een flinke duit in het zakje doen. Het bezoek van kerkdiensten neemt echter nog steeds af. Staan daarmee de oude kerken inmiddels niet in hetzelfde rijtje als de grafheuvels? Bijzondere dingen van vroeger die inmiddels niets meer zeggen over je eigen invulling van het leven?

Definities

Wat verder opvalt in de discussie is dat je kunt vermoeden dat het woord cultuur op diverse manieren gebruikt wordt. Stel dat je de PVV van Geert Wilders uit de tent zou kunnen lokken zodat ze invulling geven aan wat ze bedoelen met christelijke cultuur, wat zou daar uit komen?

Waarschijnlijk iets statisch: Nederland, zoals het gegroeid is en dat verandert door het niet onaanzienlijke aantal van nieuwe inwoners die hun eigen cultuur meebrengen. Een nostalgisch verlangen naar de overzichtelijkheid van het leven die er vroeger was. Alain Verhey en Janneke Stegeman, die het manifest daartegen opgesteld hebben, hebben het over de dynamiek van het geloof, dat je in beweging brengt en leert je hart te openen voor je medemens. Ze protesteren ertegen dat mensen die je niet kunt betrappen op een vorm van geloof toch de wat zij noemen joods-christelijke cultuur koesteren. Reacties daarop onderkennen wel de vloed van de secularisatie, maar koesteren de eb van de invloed van het christendom: de mogelijkheden die er 'nog' zijn. Misschien zou het verder helpen als je wat helderder zou aangeven wat je bedoelt en wat je wilt met dat woord cultuur. Op een archeologische benadering zitten de kerken niet te wachten.

Christen in deze wereld

Wereldwijd hebben christenen hiermee te maken. Veel broeders en zusters in het geloof leven in een samenleving die nooit gestempeld is geweest door het christendom. Andere hebben net als wij te maken met een terugtrekkende beweging van de invloed van het christelijk geloof op de samenleving. Op dit punt is het al heel lang eb. En de vloed komt op. Het tempo waarin dit alles gebeurt, verschilt per land en per werelddeel. Terwijl wij hier allang een scheiding van kerk en staat kennen, gaat in het Verenigd Koninkrijk het debat over de vraag of het wel zo'n goed idee is in 2017 dat de bisschoppen van de Church of England nog steeds zitting hebben in het house of Lords, hun 'eerste kamer'.

Tegelijk zijn er enorme kansen voor de kerk, juist als ze niet meer inzet op invloed vanuit het geloof via de bestaande instituten. Haar plek in de samenleving blijft helemaal overeind, maar je moet die wel opnieuw definiëren. Werken in (liever, met Tom Wright, voor) het koninkrijk van God was nog niet zolang geleden binnen de vrijgemaakte kerken vrijwel synoniem met: je inzetten voor de gereformeerde politieke partij en de gereformeerde vakbond. Inmiddels zie je de betrokkenheid op de samenleving, in Nederland in ieder geval, veel meer naar voren komen in een vernieuwd diaconaat dat ook de niet-kerkleden ziet staan en in missionaire activiteiten. Terwijl de restanten van de christelijke cultuur verdwijnen ontstaat er binnen de kerken een nieuwe eigen cultuur waarin je iets terugziet van de bewogenheid van Christus die de mensenmenigte zag en signaleerde hoe ze opgejaagd waren als schapen zonder herder (Matteüs 9: 35). Ook daarin zie je iets van eb en vloed en het zou zomaar kunnen zijn dat er uit verlies winst komt, omdat je als christelijke kerk je kerntaak vanuit het evangelie opnieuw ontdekt.

Boeiend is hierbij dat bijvoorbeeld ook de ChristenUnie deze beweging van eb en vloed opmerkt en met de mogelijkheden die ze vanuit het oude patroon als christelijke partij heeft, toch midden in de samenleving van nu wil staan. Zie hiervoor hun publicatie 'Wat is wijsheid'. Daarin komt iets naar voren van de voorlopigheid van de antwoorden die je kunt geven op de vragen rond de opstelling van christenen in deze wereld: het proces is nog lang niet afgerond.

Dit artikel is gepubliceerd in de GEREFORMEERDE KERKBODE van Groningen, Fryslan en Drenthe van 18 februari 2017. Voor abonnementen of informatie: Stuur een mail naar kerkbode@scholma.nl

Biografie

Laatste Berichten

Jan Kuiper

Onderzoeker op Praktijkcentrum

Als eindredacteur verantwoordelijk voor artikelen voor werkers in de kerk. Wil hiermee een brug slaan van de bijbel naar de praktijk. Brengt hiervoor zijn ervaring als predikant in en zijn ervaring in projectmanagement. Heeft graag zicht op het grotere geheel. Schrijft het kerkelijk jaaroverzicht voor Handboek Gereformeerde Kerken. Mail of bel (038) 42 555 18

Gerelateerd

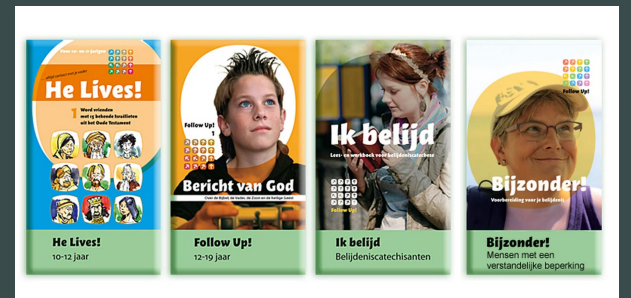

Startpunt
Zelfportret voor
kerken onderweg

OPEN | ONTDEKKEND BIJBELLEZEN

FOLLOW UP!

PROJECT KRIMPENDE KERKEN

NIEUWSBRIEF ONTVANGEN

E-mail *

MELD U AAN!

ABONNEER OP ONS WEBLOG

E-mailadres

ABONNEREN!

Cultuur en je eigen gekleurde bril

Elkaar aanvoelen

Pastoraat in beweging

De nieuwe kleren van de keizer?

Jan Kuiper | 6 maart 2017 | Actueel, Weblog | christendom, ChristenUnie, cultuur, Gereformeerde kerkbode | 1 Comment

← Diaconaat en jeugdwerk horen bij elkaar

Delen is vermenigvuldigen

One Comment

Small Brother

REPLY

9 MAART 2017 @ 09:33

Eb en vloed; en dijken, overstromingen en klimaatverandering. De geesten gaan en komen en zielen dobberen rond en grijpen naar eigen inzichten. Maar alléén wie in afzonderende heiligheid treedt op heilige grond, vindt de plaats voor God tot groei in genade en kracht. Genade brengt licht als een baken en de kracht brengt sterkte als een vuurtoren.

Jawel; eb en vloed zijn merkbaar en stormen kunnen dijken bedreigen en het klimaat verandert geleidelijk. Maar waar de Geest van bekeringsgezindheid heerst, kan het klimaat ook maar zó in een oogwenk omslaan:

“En ziet, er ontstond een grote onstuimigheid in de zee, alzo dat het schip van de golven bedekt werd; doch Hij sliep. En Zijn discipelen, bij Hem komende, hebben Hem opgewekt, zeggende: Heere, behoed ons, wij vergaan!

En Hij zeide tot hen: Wat zijt gij vreesachtig, gij kleingelovigen? Toen stond Hij op, en bestrafte de winden en de zee; en er werd grote stilte.”

<http://www.gkv.yolasite.com/klimaat.php>

Geef een reactie

Vul je reactie hier in ...